

Hilissuve külluslikud õitsejad – ‘Étoile Violette’ ja ‘Abundance’

ERIKA MAHHOV

Sinise elulõnga sordid toovad aeda õiekülluse juuli keskpaigast oktoobrini, siis, kui paljud ilutaimed on juba ära õitsenud.

Kui soovite nautida suve teisel poolel elulõngade õieküllust, aga olete tüdinenud poputamast kapriiside suureõielisi hübriidelulõngu, siis valige oma lemmikud sinise elulõnga (*Clematis viticella*) sortide hulgast.

Nad on justkui sillaks suureõieliste ja väikeseõieliste elulõngade vahel, ühendades mõlema eelised. Neil on rikkalikult keskmise suurusega värviküllaseid õisi, samas on nad vitaalsed, vastupidavad ja vähenõudlikud, lepivad tagasihoidlikumate kasvutingimustega ega nõua nii palju väetist kui nende suureõielised sugulased. Nad taluvad poolvarjugi, kuigi siis nad nii rikkalikult ei õitse kui päikesepaiselises kohas.

Eriti hinnatav omadus on haiguskindlus: närbumistõbi, mis kimbutab suureõielisi hübriide, sinist elulõnga tavaliselt ei ohusta. Vahel võib küll tumedaõielisi sorte tabada umbses kasvukohas jahukaste, mida pole aga keeruline tõrjuda.

Sinise elulõnga agliik on pärit Lõuna-Euroopast (Itaalia, Türgi). Rootsi ja poola keeles nimetataksegi teda “itaalia elulõngaks”. Eestikeelne nimi tuleneb ilmselt liigi sinisest õievärvist ja võib tekitada segadust, tuues silme ette kõigile tuntud siniste õitega ‘Jackmanii’, mis on hoopis suureõieline hübriid.

Rõõmus värvilaik aias

Loodusliku liigi õis on lillakassinine, hübriide on aga punaseid, valgeid, siniseid ja roosasid, puudu on vaid kollased. Leidub ka mitmevärvilisi õisi.

Enamikul *viticella*-rühma elulõngadest on 4–6 õielehega õied, mis on vaid veidi väiksemad kui suureõielistel, varieerudes sorditi 5–12 cm vahel. Õie tagasihoidlik

‘Étoile Violette’ kaunistab aeda juulist oktoobrini.

kumat suurust kompenseerib nende tohutu hulk, mis loob aias rõõmsa värvilaigu. Veidi longu hoidvad laialt avatud õied on oma pikkadel vartel efektsed ka vaasis.

Lehestik on ilus tumeroheline.

Kuna õied tekivad samal aastal kasvanud võrsetel, siis pole vaja vanu varsi ületalve säilitada. Lõigake need sügisel mõne alumise terve pungapaarini (10–30 cm tüükani) või päris maani maha. Kui soovite

aga väate juhtida kõrgele toetusele – näiteks üle lehtla, varikäigu või väravakaare, – lõigake need tagasi umbes 1–1,5 m kõrguselt.

Kaks kaunist sorti

Sorte on arvukalt, siinkohal soovitan neist kahte.

■ Roosakaspunane ‘Abundance’ on väga õierikas ja tugevakasvuline, väärides igati oma nime (ingl k